

tid til at betænke sig på, hvad den ville. Merværdiafgiften var imidlertid ikke i sig selv et mål for socialdemokratiet. Den kunne højst blive et middel til en skattereform. Samfundets forhold kunne godt ordnes uden merværdiafgift. Hvis folketinget viste sig uarbejdsdygtigt med hensyn til gennemførelse af en skattereform, måtte der nye folk til, men i så tilfælde var det muligt, at socialdemokratiet ville sige: kildeskat før merværdiafgift.

Henry Christensen (V) mente ikke, at det trods det store arbejde i folketingsudvalget havde været muligt på et forsvarligt grundlag at nå frem til en afgørelse i folketingsåret 1964-65. Merværdiafgiften — eller eventuelt detailomsætningsafgiften, hvis man nåede dertil — måtte ses i sammenhæng med dels den øvrige skattereform, dels principperne for den fremtidige udgiftspolitik. I stedet for at henvise til en skitse over nogle enkelte af skatteproblemerne burde finansministeren derfor have fremlagt et samlet, gennearbejdet skatte-reformforslag, der også sigtede på hele det omfattende forenkling-formål.

Efter *Knud Thomsen* (KF)s mening havde udvalgsarbejdet vist, at der ikke var uoverkommelige administrative vanskeligheder forbundet med indførelsen af en merværdiafgift, selv om der endnu tilbage stod store problemer, som ikke var løst. Efter hans mening var merværdiafgiften den mest hensigtsmæssige form for en almindelig omsætningsafgift, men det havde rent sagligt ikke været muligt på forsvarligt grundlag at afslutte arbejdet med det i sidste folketingsår fremsatte lovforslag. Man måtte nu fortsætte behandlingen og endvidere se, om det vil være muligt at opnå en tilfredsstillende tilpasning af merværdiafgiftssystemet i den almindelige økonomiske politik og i særdeleshed i skattepolitikken.

Også *Baunsgaard* (RV) mente, at de principielle fordele ved merværdiafgiften stod uantastet efter den dybtgående behandling i udvalget i det foregående folketingsår. Derimod var spørgsmålet om det administrative omfang ved afgiftens eventuelle gennemførelse endnu ikke afklaret. Gennem udvalgsarbejdet i det foregående folketingsår var det efter hans mening klarlagt, at der næppe fandtes noget andet omsætningsafgiftssystem, som på tilsvarende måde ville kunne danne grundlag for en reform af den øvrige skattepolitik.

Aksel Larsen (SF) lagde vægt på, at udvalget vedrørende merværdiafgiften blev et skattereformudvalg. Han var ikke enig med Peter Nielsen i, at det var folketinget, der havde skylden for skatte-reformens udsættelse. Det burde være regeringen, der kom med et skattereformforslag. Det var hans opfattelse, at man skulle være meget betænkelig ved at gøre afgiftsforslaget til lov, hvad enten dette skete isoleret eller som led i en skattereform. Det ville blive for omstændeligt at praktisere. Han henviste i øvrigt til den af socialistisk folkeparti fremlagte skattereformskitse. Det var indkomstbeskatningen, man i første omgang skulle interessere sig for.